

Epistola a doua către Timotei – Stanley Bruce Anstey

Capitolul 3

Măsurile de protecție și mijloacele de ajutor ale omului lui Dumnezeu într-o zi de declin

În capitolul 3, apostolul îi arată lui Timotei măsurile de protecție și instrumentele de ajutor de care are nevoie omul lui Dumnezeu pentru a-și face slujba „în zilele din urmă”. Este însă puțin probabil ca cineva să se folosească de aceste ajutoare și protecții dacă nu este conștient de cât de mare este pericolul care îl înconjoară. Așadar, înainte de a vorbi despre aceste măsuri de protecție, Pavel îi oferă lui Timotei o imagine vie a stării mărturiei creștine în ultimele zile. Timotei, de fapt, ar trebui să înțeleagă clar circumstanțele în care a fost chemat la slujire. Nu este o imagine deosebit de frumoasă.

O descriere a mărturiei creștine în timpul din urmă (versetele 1-9)

Versetul 1

Pavel scrie:

2 Timotei 3.1: Să știi dar aceasta, că în zilele din urmă vor veni timpuri grele; ...

„Zilele din urmă” sunt de obicei considerate a fi secolele XX și XXI. Cu toate acestea, aceste zile ar fi putut începe mai devreme decât epoca în care trăim. Învățătorii ne spun că în limba originală „vor veni” are o formă de verb diferită de cea folosită de obicei. Acest lucru sugerează că „zilele din urmă” vor începe în ziua aceasta sau la scurt timp după aceea. De aceea, Pavel i-a indicat lui Timotei că „zilele din urmă” vor începe în acel moment și vor continua până astăzi. Dacă acest lucru este adevărat, atunci Pavel a folosit acest termen nu atât pentru a defini o anumită perioadă din istoria bisericii, ci un caracter al lucrurilor.

Aceasta înseamnă: declinul a venit rapid asupra mărturiei creștine. Nu la mult timp după zilele apostolilor, lumina cerească a adevărului creștin a fost combătută, atacată și stinsă de dușman. O privire superficială asupra istoriei Bisericii confirmă acest lucru. De asemenea, trebuie remarcat faptul că Pavel nu dă niciun indiciu aici - sau oriunde altundeva în scrisorile sale - că va exista o restaurare a mărturiei publice a Bisericii. Timotei nu se putea aștepta decât ca răul să crească și să dospească temeinic masa creștinilor.

Pavel l-a avertizat că zilele din urmă vor fi „timpuri grele”. Prin aceasta nu se referea la faptul că lucrurile vor fi dificile din punct de vedere temporal: că va fi greu să găsești un loc de muncă și să îți întreții familia etc. Pavel vorbea despre aceasta în sens spiritual. El a vrut să spună că va fi o perioadă foarte periculoasă pentru a trăi spiritual. Va exista multă stricăciune și înșelăciune printre cei care mărturisesc Numele lui Hristos. Chiar și cel înțelept s-ar poticni cu ușurință dacă nu s-ar sprijini pe Domnul și nu ar folosi aceste măsuri de protecție, pe care Pavel voia să le dea lui Timotei.

Apostolul continuă prin a descrie în cinci feluri stricăciunea teribilă în care va cădea mărturia creștină și prin care Îl va dezonoara pe Domnul.

1. Asemănarea cu lumea

Versetele 2-4

2 Timotei 3.2-4: ... pentru că oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, aroganți, hulitori, neascultători de părinți, nerecunoscători, fără sfințenie, fără afectivitate naturală, neînduplecați, defăimători, neînfrânați, neîmblânziți, ne iubitori de bine, trădători, încăpățânați, îngâmfați, iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu, ...

Primul lucru care îi va caracteriza va fi asemănarea cu lumea. Aproximativ optsprezece rele sunt menționate pentru a-i oferi lui Timotei o imagine vie a stricăciunii morale în care va aluneca mărturia creștină. Apostolul nu descrie starea lumii - pentru că în versetul 5 spune că „aceștia au o formă de evlavie”, iar lumea nu are pretenția de evlavie - ci mărturia creștină.

Această enumerare a păcatelor ar putea fi comparată cu ceea ce scrie la sfârșitul capitolului 1 din Romani în legătură cu păgânii păcătoși. Comparația arată că condițiile morale care domină printre păgâni în starea lor de necivilizație vor marca în mare măsură creștinătatea mărturisitoare în zilele din urmă!

Aici se constată că primul și cel mai important rău din această listă teribilă este egoismul incontrollabil al oamenilor. Iubirea de sine și mulțumirea de sine duc la toate celelalte rele din listă. Este ceea ce îi împinge pe oameni să fie neascultători, nerecunoscători, necredincioși etc. Înseamnă că așa-ziii creștini din zilele din urmă nu umblă, în general, în judecata de sine, ci permit cărnii să domnească liber în viața lor.

2. Prezența și puterea Duhului lui Dumnezeu sunt negate în practică

Versetul 5

2 Timotei 3.5: ... având o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea: depărtează-te și de aceștia!

Al doilea lucru care va caracteriza mărturia creștină în zilele din urmă: prezența și puterea Duhului lui Dumnezeu sunt practic negate. Marea masă de mărturisitori va fi caracterizată prin faptul că are „o formă de evlavie, dar tăgăduiesc puterea ei”. În exterior, oamenii vor părea religioși. Ei vor mărturisi că Îl cunosc pe Domnul, dar vor avea doar aparența exterioară a unui creștin. Nu va exista „adevărul dinăuntru” (Psalmul 51.6). Trăind pentru interese egoiste, Duhul lui Dumnezeu (care este „puterea” pentru o viață creștină sfântă; Romani 8.2) va fi practic negat în viața oamenilor. Prin urmare, ei vor avea „o formă”, dar nu va exista nicio putere în învelișul lor creștin. Nu va fi nimic altceva decât ipocrizie goală, intolerabilă pentru Dumnezeu.

Nu numai că puterea Duhului va fi negată în viața practică, ci și puterea Duhului în rânduielile pentru Adunare. În creștinism, puterea pentru adevărata închinare și slujire vine, de asemenea, prin Duhul Sfânt (Filipeni 3.3; 1 Corinteni 12.11). Fără să se țină seama de acest fapt, ordinea bisericească - care este concepută pur omenește - a intrat în Biserică și a înlocuit pe Duhul Sfânt în practică. Ordinea bisericească convențională rânduieste conducători umani (numiți „pastori” sau „duhovnici”) pentru a conduce serviciul divin și a prezida serviciul, chiar dacă nu citim nimic despre aceasta în Biblie. Acestea există de secole. Dar din momentul în care Duhul lui Dumnezeu a fost trimis pe pământ la Cincizecime, în Noul Testament căutăm în zadar un conducător al bisericii, cu excepția conducerii suverane a Duhului Sfânt Însuși. Dacă există cineva prezent în mijlocul sfinților adunați care este la fel de important și competent ca această Persoană divină - de ce ar fi necesar să se numească un om pentru a face lucrarea Duhului Sfânt,

oricât de înzestrat ar fi acel om? Lucrarea Duhului Sfânt de a conduce și dirija Adunarea în închinare și slujire a fost împiedicată de acest aranjament uman.

Orânduiele și aranjamentele umane sunt atât de răspândite în creștinătate, încât pot fi văzute de la Bazilica Sfântul Petru din Roma până la cea mai mică biserică protestantă. În loc ca credincioșii să se adune împreună numai în Numele Domnului pentru a se închina și să aștepte ca Duhul Sfânt să-i conducă, cu greu se poate găsi o întâlnire de rugăciune fără ca cineva să fie desemnat să o conducă. Printr-un astfel de aranjament sau ordine, Duhul Sfânt este negat. Dacă este desemnat un om, oricât de talentat ar fi acesta, să conducă orele de adunare și să decidă, prin aceasta de fapt este negată prezența și puterea Duhului Sfânt. Făcând acest lucru, în cele din urmă se pune la îndoială capacitatea și dreptul Duhului Sfânt de a conduce întâlnirile. Această intervenție umană a dat la o parte simplitatea ordinii lui Dumnezeu și a contribuit la dezordinea din casa lui Dumnezeu.

3. Se fac mari eforturi pentru a duce la cădere sufletele neconsolidate

Versetul 6

2 Timotei 3.6: Pentru că dintre aceștia sunt cei care pătrund în case și captivează femei ușurate, împovărate de păcate, mânaț de felurite poftes, ...

Al treilea lucru care va fi caracteristic mărturiei creștine este că vor exista zeloși, care vor dori să adune oamenii în jurul așa-ziselor lor interese creștine. Pavel spune: „Pentru că dintre aceștia sunt cei care pătrund în case și captivează femei ușurate”. Mijloace insidioase vor fi folosite pentru a perverti sufletele neconsolidate ca să susțină diferitele cauze care vor apărea în Numele lui Hristos. El spune că ei se vor „strecura în case”. Strecurarea ne amintește de șarpele viclan, diavolul însuși (Apocalipsa 12.9). De aceea, căile și metodele lor vor avea caracterul subtilității și înșelăciunii satanice.

Cei care sunt victimele lor sunt numiți „femei ușurate”. Aceasta nu se referă doar la femei, ci și la anumiți oameni (atât bărbați, cât și femei) care se ghidează după emoțiile lor în locul Cuvântului lui Dumnezeu. Prin urmare, metoda acestor așa-zisi lucrători creștini ar fi aceea de a se juca cu emoțiile lor. Cuvântul „femeie ușuratică [persoană de disprețuit, slabă]” a fost tradus de unii traducători prin „credulă”. La fel cum satan s-a apropiat de Eva în grădina Eden și a înșelat-o să creadă minciunile lui, acești zeloși se apropie de oamenii creduli, care nu sunt consolidați în adevăr, și îi înșală cu învățăturile lor false.

Să observăm că acești așa-zisi lucrători creștini nu vor să înșele pe toți. Este vorba de un anumit tip de oameni: cei care sunt „împovărați de păcate” și „mânați de felurite poftes”. Aceasta se referă la oamenii care simt păcatul și pofta ca pe o povară și simt o nevoie în viața lor. Poate am putea spune că ei caută, dar nu sunt sinceri în această privință. Dacă ei caută să se elibereze de luptele lor interioare, sunt vulnerabili și pregătiți pentru acest tip de înșelăciune. Ei sunt deschiși la orice ar putea veni, și în acest moment crucial din viața lor, acești învățători falși vin să-i înșele. Lucrul trist este că ei sunt „prinși” de acest sistem de învățătură falsă și apoi devin activi ca promotori ai acestui sistem. Programul este de a transforma acești prizonieri în zeloși, care promovează cauza organizației respective.

Creștinismul de astăzi este caracterizat de curenți falși care lucrează în mod activ pentru a-i câștiga pe oameni. „Neghina” (falșii mărturisitori) va fi adunată în „mănunchiuri” - în secte creștine (Matei 13.30). Nu mai este nevoie să menționăm Martorii lui Iehova, mormonii etc. ca exemple ale acestei activități. Mulți s-au împiedicat de acest tip de activități.

4. O mare pretenție exterioară de a deține adevărul

Versetul 7

2 Timotei 3.7: ... întotdeauna învățând și neputând veni niciodată la cunoștința adevărului.

Al patrulea lucru care va caracteriza mărturisirea creștină în zilele din urmă este o mare pretenție exterioară de a avea adevărul, în timp ce nu-l are deloc. Pavel spune: „întotdeauna învățând și neputând veni niciodată la cunoștința adevărului”. „Întotdeauna învățând” nu înseamnă că aceste grupuri pretins creștine ar fi cunoscute pentru că Îl iubesc pe Domnul Isus și doresc să știe mai multe despre El. Ei vor mărturisi că, în marea de voci din lumea creștină, ei sunt cei care dețin cu adevărat adevărul. Și, prin urmare, îi conving pe oameni să li se alătore în cauza lor. Mulți au fost înșelați de acest tip de aroganță.

Pavel adaugă că ei „niciodată nu pot ajunge la cunoașterea adevărului”. Asta înseamnă: Dumnezeu le permite să fie înșelați de propriile lor înșelăciuni. Tocmai eroarea, pe care o învață, îi lasă în întuneric. Dumnezeu nu îngăduie să fie batjocorit; El nu va permite ca cei a căror voință este împotriva Lui și a Cuvântului Său să cunoască adevărul. Numai cei smeriți sunt învățați adevărul (Psalmul 25.9). Trebuie să existe mai întâi o stare sufletească adecvată a unei persoane, înainte ca Duhul lui Dumnezeu să o poată învăța. Dacă motivele sunt corecte și voința noastră nu este la lucru, „Duhul adevărului” va lua lucrurile lui Hristos și ni le va arăta (Ioan 16.13,14). Pavel spune că același grup de oameni „înșală și sunt înșelați” (2 Timotei 3.13) și, prin urmare, cad din proprie inițiativă. Aceasta este o judecată în căile guvernamentale ale lui Dumnezeu.

5. Imitarea puterii lui Dumnezeu prin înșelăciune

Versetele 8,9

2 Timotei 3.8,9: Iar după cum Iane și Iambre s-au împotrivit lui Moise, așa și aceștia se împotrivesc adevărului, oameni stricați la minte, dezaprobați în ceea ce privește credința. Dar nu vor înainta mai mult, pentru că nebunia lor va fi arătată deplin tuturor, după cum a fost și a celorla.

Ultimul lucru pe care Pavel îl menționează, și care va caracteriza mărturisirea creștină în vremurile de pe urmă, este o imitație a puterii lui Dumnezeu. Pentru a-i oferi lui Timotei o imagine clară a felului de înșelăciune care va fi la lucru, Pavel arată doi magicieni din Vechiul Testament din vremea lui Moise. El spune: „După cum Iane și Iambre s-au împotrivit lui Moise, așa și aceștia se împotrivesc adevărului, oameni stricați la minte, dezaprobați în ceea ce privește credința.” Acești oameni s-au specializat în imitarea miracolelor pentru a se împotrivi lui Moise (Exodul 7.10-13). Vedem acest lucru peste tot în jurul nostru în lumea creștină de astăzi. Există multe grupuri creștine care pretind că au puteri de Rusalii. Aceștia își atrag un mare număr de adepți, pretinzând că fac miracole și vindecări etc. Vindecătorii de la televizor din zilele noastre, care pretind că fac minuni, sunt o dezonoare teribilă adusă Numelui lui Hristos. Oamenilor le place în mod natural să vadă o demonstrație de putere și sunt atrași de ea.

Rezultatul imediat al imitațiilor magilor a fost împietrirea inimii lui faraon. Imitațiile care se regăsesc astăzi în mărturia creștină au același efect asupra oamenilor. Inimile celor care sunt înșelați se împietresc față de adevăr. Ei „se împotrivesc adevărului” și „nu vor să suporte învățătura sănătoasă” (2 Timotei 4.3). Când adevărul învățaturii lui Pavel este pus în fața lor, ei nu-l vor. Ei ar prefera să vadă o demonstrație de putere. Fără excepție, ei se îndepărtează de adevărul pe care Pavel l-a dat Bisericii.

Pavel spune că acest fel de oameni sunt „stricați la minte, dezaprobați în ceea ce privește credința”. Mulți nu sunt credincioși adevărați. Iar cei care sunt credincioși adevărați, atunci când sunt puși la încercare în ceea ce privește înțelegerea credinței creștine, sunt în mod conștient eliberați de ei.

În afară de aceasta, Pavel spune că „nebulia lor va fi arătată deplin tuturor, după cum a fost și a acelorora”. Aceasta se referă din nou la o acțiune guvernamentală a lui Dumnezeu. La fel cum Dumnezeu i-a demascat pe Iane și Iambre prin plăgile Sale din Egipt, El va dezvălui nebunia acestor oameni tuturor celor care caută sincer adevărul, ca nu cumva să se împiedice de el. Ei își trădează intențiile cerșind constant bani. Acest lucru ar trebui să ne pună în gardă. Nici un creștin vigilent nu ar putea considera măcar pentru un minut că afirmațiile absurde pe care le fac acești escroci cu miracolele lor false sunt adevărate.

Este greu de crezut că ceea ce a fost cândva încredințat cu cel mai înalt adevăr și cu cele mai mari privilegii acordate vreodată omenirii ar putea să se scufunde într-o stare atât de jalnică. Dar peste tot în jurul nostru vedem trista confirmare. Ce rușine teribilă este mărturia creștină pentru Domnul! Am dat lumii o mărturie atât de slabă despre Hristos, încât trebuie să ne plecăm capul în rușine și umilință și, în spiritul rugăciunii lui Daniel, să spunem: „Am păcătuit” (Daniel 9.5).

O lecție importantă, pe care trebuie să o învățăm aici: într-o zi de declin, trebuie să judecăm creștinismul nu după ceea ce fac așa-zișii creștini, ci după ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă practica creștinilor ar fi ghidul nostru, am eșua cu desăvârșire în a discerne adevărul creștinism. Există o mie de voci în creștinism, toate proclamând că dețin adevărul, iar multe dintre ele se contrazic între ele! Credinciosul ar fi pierdut fără speranță, dacă ar încerca să se orienteze în această confuzie. Credinciosul trebuie să se întoarcă la Cuvântul lui Dumnezeu, pentru a ști care sunt gândurile lui Dumnezeu. „Aceasta este porunca, după cum ați auzit de la început, ca să umblați în ea” (2 Ioan 6). Acesta este marele nostru principiu călăuzitor într-o zi de păcat și de eșec în mărturisirea creștină. Trebuie să ne întoarcem la ceea ce a fost „de la început” - la primele principii ale creștinismului, care se găsesc doar în Cuvântul lui Dumnezeu. Trebuie să ne întrebăm: „Ce spune Cuvântul lui Dumnezeu despre această învățătură sau această practică?” și să căutăm la El harul de a face ceea ce spune.

Protecțiile și ajutoarele divine ale credincioșilor (versetele 10-17).

În ultima parte a capitolului, Pavel vorbește despre protecțiile și ajutoarele divine care îl vor împiedica pe Timotei să se încurce în stricăciunea și rătăcirile creștinătății. Aceste lucruri îi vor oferi o bună măsurătoare pentru a testa tot ceea ce întâlnește în calea slujbei. Prin aceste lucruri, el a putut recunoaște tot ceea ce nu era de la Dumnezeu și „să se îndepărteze” de ele. Aceste măsuri de protecție și instrumente de ajutor erau valabile nu numai pentru Timotei, ci ele sunt valabile și pentru noi. Întrucât suntem chemați să trăim în vremuri foarte întunecate și dificile, avem nevoie de aceste lucruri poate mai mult decât a fost nevoie de ele în orice alt moment din istoria Bisericii.

În cele ce urmează sunt patru lucruri esențiale, care sunt atât măsuri de protecție, cât și instrumente de ajutor pentru credincios. Acestea ne vor proteja de capcanele de pe cale și ne vor oferi un instrument cu care să detectăm și să demascăm orice rătăcire.

1. Cunoașterea învățaturii lui Pavel

Versetul 10a

2 Timotei 3.10a: Dar tu ai cunoscut cu exactitate învățătura mea.

Primul lucru pe care Pavel i-l prezintă lui Timotei și care îl va ajuta să se păzească de stricăciunea din mărturia creștină este doctrina sa. El spune: „Dar tu ai cunoscut cu exactitate învățătura mea [ești bine familiarizat cu învățătura mea]”. Timotei studiasse cu atenție învățătura lui Pavel (1 Timotei 4.6); acum el trebuia să o păstreze în umblarea în aceste lucruri, care îl va păzi de stricăciunea din creștinism. Era o salvare practică pentru el să ia aminte la învățătura lui Pavel (1 Timotei 4.16). Din același motiv, noi trebuie să cunoaștem bine învățătura lui Pavel. Acesta va fi un mijloc, care ne va proteja.

Din moment ce Timotei cunoștea temeinic [„a cunoscut cu exactitate”] ceea ce învăța Pavel, el avea un standard dumnezeiesc al adevărului, prin care să testeze tot ceea ce întâlnea pe calea slujirii. Dacă nu era conform cu ceea ce învățase de la Pavel, era greșit într-un fel. Nu era necesar ca Timotei să fie foarte bine familiarizat cu toate învățăturile rele care se dezvoltau. Cei care sunt preocupați de toate doctrinele rele din mărturia creștină sunt în pericol de a cădea în ele (Deuteronomul 12.29-31). Pavel nu-l sfătuiește pe Timotei să se preocupe de astfel de învățături. În altă parte, el spune: „Doresc să fiți înțelepți față de bine și simpli în ce privește răul” (Romani 16.19). Nici noi nu trebuie să cunoaștem toate doctrinele rele, care sunt răspândite în creștinătate, pentru a le evita, ci trebuie pur și simplu să cunoaștem adevărul și să umblăm în el. Acesta va fi standardul nostru.

2. Trăind în conformitate cu adevărul

Versetul 10b

2 Timotei 3.10b: Dar tu ai cunoscut cu exactitate ... purtarea, planul, credința, îndelunga-răbdare, dragostea, răbdarea, ...

Al doilea lucru care ar fi fost un factor de protecție pentru Timotei a fost „modul de viață” al lui Pavel. Nu era suficient ca Timotei să cunoască învățătura lui Pavel, ci trebuia să imite modul de viață al lui Pavel. Aceasta ar fi o protecție de păstrare pentru el. Modul de viață al lui Pavel era în contrast direct cu stilul de viață stricat, care se dezvoltă în cadrul mărturiei creștine din acea vreme. A umbla așa cum a umblat Pavel însemna să umbli în separare de acel stil de viață depravat. Dacă am introdus obiceiuri corecte de evlavie în viața noastră, acestea vor fi cu siguranță un instrument care ne va ajuta să ne menținem pe drumul nostru.

Pavel menționează câteva lucruri specifice, care făceau parte din modul său de viață. Acestea erau „purtarea, planul, credința, îndelunga-răbdare, dragostea, răbdarea”. Acestea erau lucruri care i-au caracterizat viața și slujirea. O viață de evlavie nu numai că l-ar fi păzit pe Timotei, dar i-ar fi dat o mărturie strălucitoare, care era contrară ordinii lucrurilor din jurul lui, și ar fi dat greutate slujbei sale.

Viața lui Pavel a fost în deplină armonie cu doctrina pe care o preda. De fapt, modul său de viață se baza pe învățătura sa. Pavel îi spusese lui Timotei că o învățătură proastă duce la o practică proastă (2 Timotei 2.16) și că, pe de altă parte, o învățătură bună produce o viață consecventă și evlavioasă (1 Timotei 6.3). Învățătura noastră ne modelează calea - fie în bine, fie în rău. Poate că acesta este motivul pentru care Pavel a vorbit despre doctrina sa înainte de a vorbi despre modul său de viață.

„Modul de viață” al lui Pavel a fost pentru Timotei un etalon pentru a testa mărturisirea pe care o va întâlni aici și acolo: oare cei care mărturisesc adevărul duc o viață la fel de evlavioasă ca Pavel? Timotei ar putea întreba pur și simplu: „Este modul de viață al lui Pavel de a face asta sau aia?”. Din punct de vedere istoric, disidenții (adică cei a căror credință era diferită de doctrina bisericească dominantă) erau adesea caracterizați de stiluri de viață dubioase (și uneori de păcate atroce), care însoțeau învățăturile lor teribile. Un cuvânt de precauție se impune aici: deși acesta este un test bun, unii imită viața lui Pavel, dar nu îi reprezintă învățătura. Domnul i-a numit pe astfel de oameni „lupi în haine de oaie” (Matei 7.15). Mulți s-au poticnit de aparenta evlavie exterioară care se găsește în anumite secte creștine. De asemenea, ar trebui să fim în gardă împotriva acestui lucru.

3. Sprijinul credincios al Domnului în vremuri de persecuție

Versetele 11-14

2 Timotei 3.11-14: Dar tu ai cunoscut cu exactitate ... persecuțiile, suferințele, câte mi s-au făcut în Antiohia, în Iconia, în Listra, ce persecuții am îndurat; și Domnul m-a scăpat din toate. Și, în adevăr, toți care doresc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor fi persecutați. Dar oamenii răi și înșelători vor înainta spre mai rău, ducând în rătăcire și fiind duși în rătăcire. Dar tu rămâi în cele ce ai învățat și de care ai fost deplin încredințat, știind de la cine ai învățat.

Al treilea lucru, care îl va însoți pe cel care a susținut adevărul într-o zi de declin, este sprijinul Domnului în vremuri de respingere și persecuție. Pavel a dat ca exemplu persecuțiile specifice cu care s-a confruntat în trei locuri în prima sa călătorie misionară (Faptele apostolilor 13-14). El a vorbit despre „persecuțiile” și „necazurile” care l-au chinuit „în Antiohia, în Iconia” și „în Listra”. Persecuția din aceste trei ocazii a fost cauzată de iudeii care îi incitau pe păgâni să îl respingă pe Pavel. Deși este puțin probabil ca persecuția de astăzi să vină din partea iudeilor în sens propriu, Sfânta Scriptură avertizează că vor veni atacuri din partea celor care adoptă un fundament iudaic în mărturisirea creștină. În cartea Apocalipsa, ei sunt numiți „cei care spun că sunt iudei și nu sunt” (Apocalipsa 3.9). Aceștia sunt cei care caută să se apropie de Dumnezeu prin forme și ceremonii creștinate, ca în iudaismul din Vechiul Testament. Această ordine a lucrurilor se regăsește în sistemul bisericesc modern și în sectarism. Cei care se închină lui Dumnezeu pe această bază pot fi sursa de persecuție pentru cei care doresc să umble în tot ceea ce Pavel a dat Bisericii.

Timotei se putea aștepta ca persecuțiile să vină din această tabără. Nu va exista nicio scăpare, dacă el va apăra adevărul. În cazul în care ar fi deznădăjduit în fața unei asemenea perspective, Pavel a adăugat: „Domnul m-a scăpat din toate”. Timotei putea conta pe sprijinul credincios al Domnului, care îl va ajuta să treacă peste ele. Ce resursă minunată este aceasta! Atunci când trăim o viață care este în concordanță cu adevărul, ne putem aștepta să primim sprijinul Domnului într-un mod foarte real. Alții ne pot părăsi, dar Domnul nu ne va părăsi (Evrei 13.5). Nu spunem că va exista eliberare în fiecare caz. Multe mii de creștini credincioși au murit pe rug pentru simpla lor credință în Sfânta Scriptură, dar Timotei putea conta pe faptul că Domnul îl va ajuta în moduri extraordinare să treacă prin persecuție.

Dacă trăiești în evlavie, nu poți scăpa de persecuție. Pavel spune: „Și, în adevăr, toți care doresc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor fi persecutați” (2 Timotei 3.12). A apăra adevărul printr-o viață evlavioasă va aduce suferință. Dar și acesta ar fi un instrument pentru Timotei pentru a testa și detecta învățătorii răi și învățăturile lor. Au ei parte de muștrări pentru ceea ce învață? Sau învățătura lor este primită de mase? Acesta era un semn clar dacă acea învățătură era adevărul. În 2 Corinteni 11.21-33, Pavel vorbește despre o caracteristică specială care îl deosebea de cei care pretindeau că sunt lucrători creștini, dar care erau „apostoli falși” și

„lucrători înșelători”: el a suferit (spre deosebire de aceștia) pentru adevărul pe care l-a predicat. În general, într-o zi de declin și eșec, cei care învață greșeala sau denaturează adevărul nu suferă persecuții. Dimpotrivă, aceștia sunt în general primiți favorabil.

Pavel l-a avertizat pe Timotei că lucrurile nu vor face decât să devină tot mai întunecate în mărturisirea creștină. El spune: „Dar oamenii răi și înșelători vor înainta spre mai rău, ducând în rătăcire și fiind duși în rătăcire” (2 Timotei 3.13). Din moment ce acest lucru era adevărat, Timotei trebuia să fie pregătit pentru asaltul „înșelătorilor”, care vor înșela masele. Cel mai bun mod de a fi salvat de seducțiile lor era să țină seama de îndemnul lui Pavel: „Dar tu rămâi în cele ce ai învățat și de care ai fost deplin încredințat, știind de la cine ai învățat” (2 Timotei 3.14). În mod similar, slujitorul lui Boaz a sfătuit-o pe Rut: „Nu te duce să culegi spice în alt ogor” (Rut 2.8). Ea trebuia să continue să culegă pe câmpul unde Boaz stătea. Acolo era protecție și hrană din belșug pentru ea. Să se ducă pe un alt câmp să culegă ar fi putut fi dezastruos; cineva ar fi putut profita de ea.

Nu era suficient ca Timotei să cunoască învățătura lui Pavel (2 Timotei 3.10); el trebuia să continue în aceste lucruri și să fie și „deplin încredințat” (2 Timotei 3.14). Aceasta înseamnă că trebuia să fie convins personal de adevăr în sufletul său. Acest lucru era important; dacă alții ar fi abandonat adevărul și s-ar fi depărtat de credință (așa cum era cursul lucrurilor; compară cu 2 Timotei 1.15), el nu ar fi fost afectat de căderea lor, pentru că el dobândise cu adevărat adevărul și și-l însușise (Proverbele 23.23).

Pavel adaugă: „... știind de la cine ai învățat”. Acesta este un alt principiu important pentru o zi în care multe voci proclamă că dețin adevărul. Este vorba pur și simplu așa: trebuie să cunoști și să fi în cunoștință de cauză cu privire la sursa slujbei pe care o auzi și o citești. Acest lucru înseamnă că trebuie să fim atenți la ce fel de literatură creștină citim, ce învățături creștine ascultăm la radio, ce videoclipuri creștine urmărim și ce site-uri creștine vizităm, pentru că am putea, fără să ne dăm seama, să ne însușim erori și să fim duși în rătăcire (2 Petru 3.17). Într-o zi în care mărturia creștină este ruinată și a eșuat, iar învățătorii falși abundă, trebuie să procedăm cu prudență. Prin urmare, să ne asigurăm că sursa unei astfel de slujbe este cunoscută ca fiind sănătoasă în doctrină.

4. Sfânta Scriptură

Versetele 15-17

2 Timotei 3.15-17: ... și că de copil cunoști Sfintele Scrieri, care pot să te facă înțelept spre mântuire, prin credința care este în Hristos Isus. Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și folositoare pentru învățătură, pentru mustrare [convingere], pentru îndreptare, pentru instruire în dreptate, ca omul lui Dumnezeu să fie împlinit, deplin pregătit pentru orice lucrare bună.

O protecție și mai mare împotriva relelor creștinătății se găsește în „Sfintele Scripturi”. Acest lucru este deosebit de important într-o vreme în care doctrinele false sunt peste tot. Dacă Timotei cunoștea și asculta de Sfânta Scriptură, nu ar fi fost indus în eroare de aceste înșelăciuni sofisticate. Ce protecție minunată este aceasta!

Pavel i-a reamintit lui Timotei că a avut un start foarte bun: „de copil” el „a cunoscut Sfintele Scrieri”. Sfintele Scrieri, la care se referă Pavel aici, este Vechiul Testament, pentru că Noul Testament nu fusese încă scris, când Timotei era copil. Chiar înainte ca Timotei să audă Evanghelia și să fie mântuit, el a primit o înțelegere a naturii și a căilor lui Dumnezeu prin învățătura mamei și a bunicii sale (2 Timotei 1.5). Această instruire consta în diferite lecții morale și practice, pe care o persoană le dobândește din citirea Sfintei Scripturi. Aceste lucruri

au pus o temelie de evlavie și temere de Dumnezeu în viața lui Timotei și, de asemenea, i-au împărtășit înțelepciunea care îl putea feri de pericolele și ispitele spirituale cu care se confrunta pe calea slujirii.

Vechiul Testament este bogat în principii, prin care se dobândește înțelepciune pentru călătoria vieții. Ele pot cu adevărat „să ne facă înțelepți spre mântuire”, atunci când sunt aplicate la calea credinței creștine. Aspectul mântuirii, despre care vorbește Pavel aici, este cel al mântuirii practice, pentru că Timotei era deja mântuit pentru eternitate. El avea nevoie de o mântuire practică zilnică de toate relele prin care trebuia să treacă în slujba pentru Domnul. Aplicarea principiilor din Scripturile Vechiului Testament în viața sa va fi protecția sa.

Înțelepciunea pe care Timotei o învățase din Scripturile Vechiului Testament nu era învățătura lui Pavel. Adevărul tainei, care este partea componentă principală a învățăturii sale, nu se găsește în Scripturile Vechiului Testament. Acesta a fost o revelație specială de la Dumnezeu către Pavel pentru epoca actuală.

În 2 Timotei 3.16, Pavel adaugă: „Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu”. Prin aceasta el include scrierile Noului Testament. Părți ale Noului Testament existau deja în acea perioadă. În 1 Timotei 5.18, Pavel citează Evanghelia lui Luca (Luca 10.7). Iar Petru vorbește despre scrisorile lui Pavel ca despre „scripturi” (2 Petru 3.16). Noul Testament, ca și Vechiul Testament, a fost „insuflat de Dumnezeu”. Insuflarea nu înseamnă, așa cum cred unii, că Dumnezeu a dat gânduri unor oameni individuali și că aceștia au fost lăsați să le exprime în propriile lor cuvinte. Tocmai „cuvintele” Scripturii în limbile originale sunt inspirate de Dumnezeu (1 Corinteni 2.13). Prin urmare, traducătorii ar trebui să se străduiască să traducă aceste cuvinte din Scriptură din limba originală în limba noastră. Cine studiază Cuvântul lui Dumnezeu are nevoie de o traducere cuvânt cu cuvânt, nu de o „transmitere” care nu corespunde textului, ci doar gândurilor din limba originală. Din nefericire, multe traduceri moderne tind să fie doar o simplă concordanță gând-cu-gând.

„Sfintele Scrieri” nu ar fi fost doar o protecție pentru Timotei, ci și o mare resursă pe care ar fi putut să o folosească pentru a testa autenticitatea a tot ceea ce întâlnea. Cuvântul lui Dumnezeu descoperă și demască tot ceea ce este fals. Întrebarea crucială este: „Este această învățătură sau practică în acord cu Sfânta Scriptură?”. Un alt test este pur și simplu să ne întrebăm dacă această învățătură sau practică îl înalță pe Hristos, pentru că Scriptura nu face altceva decât să îl înalțe pe Hristos. Multe dintre doctrinele blasfematoare, care au apărut în creștinism, îl înalță pe om și îl înjosesc pe Hristos și lucrarea Sa terminată.

Pavel spune: „Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și folositoare pentru învățătură, pentru mustrare [convingere], pentru îndreptare, pentru instruire în dreptate”.

- a. „Învățătura” ne pune în față adevărul asupra unui anumit subiect. Prin ea suntem instruiți în gândurile și căile lui Dumnezeu. Cu regret, mulți creștini din ziua de azi nu se gândesc suficient de mult la învățăturile care ne sunt date în Cuvânt. Mulți au ideea că modul nostru de viață este mai important decât învățătura noastră. Ei par să gândească că nu contează ce credem, atâta timp cât ne iubim unii pe alții și ne înțelegem. Aceasta este o viziune simplistă a lucrurilor și trădează ignoranța. Dacă nu suntem întemeiați pe „credința care a fost dată sfinților”, vom fi „purtați încoace și încolo de orice vânt de învățătură” (Iuda 3; Efeseni 4.14). Pentru Dumnezeu contează ceea ce credem, pentru că aceasta ne va modela calea. El vrea ca noi să cunoaștem și să înțelegem gândirea Sa și căile Sale. J.N. Darby a spus că fără doctrină nici un credincios nu-și cunoaște locul corect ca și creștin; și fără doctrină nici un creștin nu poate merge înainte pe calea cea bună. Trebuie să avem o înțelegere clară a „tainei” (a chemării Bisericii, a naturii și a

unității sale) pentru a ști ce face Dumnezeu în această lume în timpul prezent. Numai atunci putem fi în acord cu planul lui Dumnezeu. Timotei trebuia să acorde atenție învățaturii, și la fel ar trebui să facem și noi.

- b. „Mustrare” [convingere] este o altă însușire aducătoare de câștig, pe care Sfânta Scriptură o produce în suflete. Duhul lui Dumnezeu folosește Cuvântul lui Dumnezeu pentru a descoperi păcatele ascunse în inimile noastre. Adesea suntem orbi la propriile noastre greșeli, dar Sfânta Scriptură are o cale de a le descoperi (Evrei 4.12). Putem avea motive greșite, de care nu suntem conștienți, dar Cuvântul lui Dumnezeu le va demasca. David scrie: „Judecățile Domnului sunt adevăr, sunt drepte toate împreună. Ele sunt mai de preț decât aurul și decât mult aur fin; și mai dulci decât mierea și decât picurul din faguri. Și slujitorul Tău este învățat prin ele; este o mare răsplată în păzirea lor. Cine își înțelege greșelile? Curățește-mă de cele ascunse ale mele! Păzește, de asemenea, pe slujitorul Tău de păcatele mândriei, să nu stăpânească ele peste mine; atunci voi fi desăvârșit și voi fi nevinovat de o mare fărădelege” (Psalmul 19.9-13). David vorbește despre dulceața Cuvântului lui Dumnezeu, dar apoi adaugă că inima lui a fost cercetată în timp ce citea în prezența lui Dumnezeu. Aceasta l-a determinat să se bazeze pe Domnul, pentru a fi ferit de „păcatele ascunse”.
- c. „Îndreptarea” ar prescrie calea corectă atât în doctrină, cât și în practică. După ce ne-a convins de ceea ce nu este corect în viața noastră, Cuvântul lui Dumnezeu ne învață, de asemenea, calea cea bună. El dă o direcție pozitivă noii naturi, care vrea să facă voia lui Dumnezeu. Acesta este un aspect foarte special al Cuvântului lui Dumnezeu: El combate erorile în materie doctrinară sau practică și le îndreaptă. Deoarece erorile abundă în mărturia creștină, îndreptarea este importantă. Scrisorile către credincioșii din Corint și cei din Galatia au un caracter deosebit de mustrător și sunt foarte folositoare. Scrisorile către credincioșii din Corint mustră carnalitatea, iar scrisoarea către credincioșii din Galatia înfierează legalismul.
- d. „Instruirea în dreptate” se găsește, de asemenea, în Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta se referă la părțile practice ale Cuvântului lui Dumnezeu. Sfânta Scriptură este bogată în învățături în chestiuni practice pentru casa noastră și pentru umblarea noastră personală cu Domnul. Ele ne ajută să rămânem pe calea îngustă a adevărului.
 - a. „Învățătura” ne spune ce este corect.
 - b. „Convingerea” ne spune ceea ce nu este corect.
 - c. „Îndreptarea” ne spune cum putem să facem ceea ce este corect.
 - d. „Instruirea în dreptate” ne menține pe calea cea bună.

În afară de aceasta, Sfânta Scriptură face pe poporul Domnului să fie slujitori capabili ai adevărului lui Dumnezeu. Aplicată corect, ea îl face pe omul lui Dumnezeu „împlinit [complet]” și „deplin pregătit pentru orice lucrare bună”. Astfel, el este pe deplin echipat pentru lucrarea de slujire pentru Domnul, indiferent ce ar fi chemat să facă. Indiferent de ceea ce este necesar în acel moment, slujitorul va avea un răspuns potrivit pentru situația respectivă. Ce resursă minunată într-o zi de declin! Nu numai că ne păzește de pericole și ne învață ce este drept, dar este și un instrument puternic pentru a-i ajuta pe sfinți să fie motivați „pentru orice lucrare bună”.

Aceste măsuri de protecție și instrumente de ajutor, pe care Pavel le indică lui Timotei, sunt valabile pentru toți sfinții lui Dumnezeu. Atunci când sunt folosite în mod corect, ele sunt instrumentele cu ajutorul cărora suntem păstrați în zilele întunecate și dificile. Suntem recunoscători că Dumnezeu nu ne-a lăsat să ne găsim singuri calea prin confuzia existentă, ci ne-a oferit tot ce avem nevoie pentru această călătorie.

Tradus din *The First Epistle of Paul to Timothy. The Order of God's House*
Christian Truth Publishing, 2008